

POSTANOWIENIE

Dnia 29 marca 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krystyna Bednarczyk

w sprawie z wniosku T. K.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.
o odszkodowanie z tytułu wypadku w drodze z pracy do domu,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 29 marca 2005 r.,
kasacji organu rentowego od wyroku Sądu Okręgowego w P.
z dnia 22 marca 2004 r., sygn. akt VII Ua .../04,

odmawia przyjęcia kasacji do rozpoznania.

U Z A S A D N I E N I E

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. wniósł kasację od wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w P. z dnia 22 marca 2004 r. VII Ua .../04 w sprawie o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku w drodze z pracy. Kasację oparł na podstawie naruszenia prawa materialnego przez niewłaściwe zastosowanie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (jednolity tekst: Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 144 ze zm.). Jako okoliczność uzasadniająca rozpoznanie kasacji wskazał fakt, że „wyrok Sądu Okręgowego w P. i Sądu Rejonowego w P. oczywiście narusza prawo poprzez przypisanie części winy kierowcy pojazdu, a tym samym nałożenie na pozwanego obowiązku wypłaty odszkodowania powódce, która wyłącznie swoim zawinionym działaniem doprowadziła do powstania szkody”.

Oceniając podstawy uzasadniające przyjęcie kasacji do rozpoznania lub odmowę takiego przyjęcia Sąd Najwyższy zważył, co następuje. Zgodnie z art. 393 § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy może odmówić przyjęcia kasacji do rozpoznania jeżeli w sprawie nie występuje istotne zagadnienie prawne, nie istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów albo kasacja jest oczywiście bezzasadna. Z mocy art. 393 § 2 k.p.c. Sąd Najwyższy nie może odmówić przyjęcia kasacji jeżeli zaskarżone orzeczenie oczywiście narusza prawo albo gdy zachodzi nieważność postępowania. Skarżący powołuje się na oczywiste naruszenie prawa, jednak nie można mówić o oczywistym naruszeniu prawa w kwestiach dotyczących oceny istnienia lub braku winy. Przepis art. 393 § 2 k.p.c. nie ma tu zastosowania, ma natomiast zastosowanie art. 393 § 1 k.p.c. z uwagi na oczywistą bezzasadność kasacji. Oparta jest ona bowiem na podstawie naruszenia prawa materialnego, polegającego na niezastosowaniu art. 8 ust. 1 ustawy wypadkowej wyłączającego prawo do odszkodowania pracownika, jeżeli wyłączną przyczyną wypadku było naruszenie przez niego przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia. Jednocześnie wnoszący kasację powołuje się na ustalenie Sądu, że do wypadku przyczyniła się inna osoba. To ustalenie w sposób oczywisty wyklucza zastosowanie powołanego przepisu, zatem nie można mówić o naruszeniu prawa materialnego. Natomiast same ustalenia faktyczne mogą być kwestionowane zarzutem naruszenia przepisów postępowania, który to zarzut nie został w kasacji podniesiony.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 393 § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.